

„Intellektuális határok”

(folytatás az első oldalról)

Ne vánszorogjunk el a választásoktól ilyen messzire! Megszavazták tehát, azt, amiért harcoltak. Amiért a választókat hülyítve egymást szidták és ócsárolták. Bekerültek a Parlamentbe, és ez egyszer nem voltak képmutatók. Nem volt ellenzék és kormánypárt... pénzről volt szó és ebben óriási volt az egyetértés. A cirkuszt majd máskor...- gondolták. Egyetértett az MSZP, a DK, a Fidesz, a Jobbik, az LMP. Mit lehet erre mondani? Inkább semmit... Költsék patikára – szól egy pillanatra a népi mondás, ha efféléről hall a stupid agyú választó, majd tovább élte a „saját pártját” ahelyett, hogy kiengesztelne a kaszát. A magyar nem egyesít kaszát. A magyar félti a maradék „zsetonokat”. A magyar nép veri a mellét magyarságában vagy antimagyarságában, és eltökélt abban, hogy az ő zsidaja, bűnözője, AVH-sa, nyilasa, kommunistája rendes és feddhetetlen, míg a mások zsidaja, bűnözője, AVH-sa, nyilasa és kommunistája akasztani való. A magyar párttársadalom nem tud egyszerre, közösen örülni a nemzet sikereinek, a határon túli magyarsággal való névleges egyesülésnek, a gazdasági eredményeknek, a virágzó természetnek, a csodás repce vagy búzaföldeknek, mert mindenben talál kivetnivalót, pártideológiát. Mert a magyar párttársadalom „intravénásan” kapja a pártoktól, a hülye helyi pártvezetőktől a gyűlölködést, az unióelleneséget és az uniópártiságot, a zsidó és cigányellenességet vagy az ostoba liberális „mindenki érték és egyforma” szlogent. A magyar párttársadalom egyik része nemzeti színekben békemenetel, a másik része a szívárvány színeiben mutogatja a szétlottyasztott gusztustalan seggét, és büszke arra, hogy ő már a kutyájával is szeretkezett. Az egyházak pedig árgus szemekkel figyelik, hogy a politikai csatákban ki nyer, mert az ő specialitásuk, hogy a nyelő mellett, az apanázs reményében pillanatok alatt érveket sorakoztatnak fel... ahelyett, hogy világos és egyértelmű politikai irányadást adnának a krisztusi parancsokat véve alapul híveiknek. A zsidók? Ahonnan lehet, idén is felveszik a jubileumi pénzeket, és mint a magyar pénzen, magyar kormány fizette vonatokkal Gyulafehérvárra érkező és

Magyarországtól elszakadni akaró oláhok 1918-ban, a magyarságot ócsárolva és bűnössé kikiáltva 1944-45-ért... emlékeznek a holocaustról. Teszik ezt a magyar adófizetők és egykori zsidómentők pénzén...

Minden párt más és más céllal harcol egy-egy parlamenti vagy brüsszeli helyért. A brüsszeli helyek elnyerése kész lottóötös. Egy ciklus mesés fizetés, ingyen minden... és csak „apró elvárás” mindezt: Az emberiség, a nemzeti identitás, a keresztény hit és az erkölcs, a hazaszeretet és a nemzet iránti elkötelezettség feladása. „A hülyének is megéri”... hisz még az a párt is tolong a bejutásért, amelynek alapvető szándéka kilépni ebből a magyar-és keresztényellenes konglomerátumból. Azaz, hogy csak hangoztatott szándék ez, hiszen bolondok lennének egy magyar munkás éves bérét havonta biztosító bársonyszéküket feladni holmi ostoba keresztény és magyar erkölcsi elvárás miatt...

A kampányban itt-ott feltűnik egy-egy sikkasztó képviselőjelölt, egy-egy kém vagy egykori spicli, néhány 3/III-as, pár skinhead. Van, akit lekapcsolnak, mások simán – mint a kutya – lepergetik magukról a vádakat. Ki mennyire zavarja az önmagát „elit”(-nek képzelők) köreit. Elmúlik a választás, „bejön a papírforma”, az választók örvendeznek vagy szomorkodnak, de minden úgy folytatódik, hogy addig ment, immár 25 éve.

Lehet szép szavakat, nagy ígéreteket mondani, lehet reménykedni és odaszavazni, hová az ember lelke szerint húz... lehet bátran kiállni az elvek és a politikai erők védelmében és érdekében... de mindez csak a „Panem et circenses” aktualizált társadalmi megjelenítése.

Mert mi volna a helyes?

1./ Ha a parlamenti képviselők nem kaphatnának a számlával igazolt szállás, étkezési, ellenőrzött telefon költségeken kívül semmilyen juttatást. Fizetésük mindössze a minimálbér+50% lehetne. Emellett semmilyen céges ellenőrzőbizottságban, önkormányzati és más állami területen nem dolgozhatnak, hacsak nem a választások előtti munkahelyük is az volt.

2./ Minden gyűlölködő, gyűlöletre uszító, nemzetiség és vallás ellenes megnyilvánulással kizárnák magukat a képviselők a parlamenti képviselői

székből, mandátumuk a házelnök által visszavonható legyen a fenti esetekben.

3./ Aki képviselőként hazája ellen bármilyen nemzetközi vagy uniós hivatalnál parlamenti döntés nélkül panasszal él, az hazaárulás miatt a legsúlyosabb büntetésre ítéltessék, akár Budapesten, akár Brüsszelben történik az eset.

4./ Meg kell szüntetni a védettséget, azaz a mentelmi jogot. Aki bűnt követ el, az azonnal visszahívható és felelősségre vonható legyen. Erre becsületbíráskodást kell kinevezni – nem parlamenti képviselőkből, hanem értő és független civilekből.

5./ Minden olyan képviselőt, aki az elmúlt 25 évben bármilyen etikailag kifogásolható cselekményt elkövetett vagy mentelmi joga alapján büncselekményének elkövetése után nem lett felelősségre vonva, örökre tiltassék el minden közszerepléstől, és az ország ügyeinek intézésétől.

6./ Az a magyar állampolgár, akinek nincs meg a teljes általános iskolai végzettsége végbizonnyítvánnyal, az NE SZAVAZHASSON.

Persze mindez csak álom ebben a mai, liberálisbűnöző világban. Ám RÉGEN nem volt lehetetlen. Sem az utóbbi ezer éven át, sem azelőtt a magyar szokásjog és alkotmány szerint. Azonban csak úgy lehet rendet és békességet teremteni a világon, a lezüllött és elaljasodott, a gyomorforogató másságot imádó Európában, a hitehagyott Kárpát-medencei Magyarországon, ha itt – a Parlamentben - kezdjük el a történelmi jogfolytonosság bevezetését. Hiszen az erkölcsi iránymutatás annyira történelmi, hogy immár 200 ezer éve jól beváltak nevezhetjük...

Ha az utóbbi 25 év politikatörténetét nézzük, akkor minden fent írt keserűségem ellenére is van remény egy – ha nem is ennyire radikálisan, de a valóságban is – pozitívan megváltoztatható jövőre. Ennek viszont egyetlen szinte leküzdhetetlen akadálya van... a politizáló társadalom IQ-ja, amit dr. Orbán Viktor miniszterelnök nagyon találóan „intellektuális határnak” nevezett...

Nos, ezeket az intellektuális határokat kell(!) valahogyan kiszélesíteni a társadalom egészében ahhoz, hogy valós és pozitív, erkölcsi és szellemi változások következzenek be a magyar társadalomban, a magyar „elit” körében, és Európában is.... Hogy miként? A Jó Isten tudja...

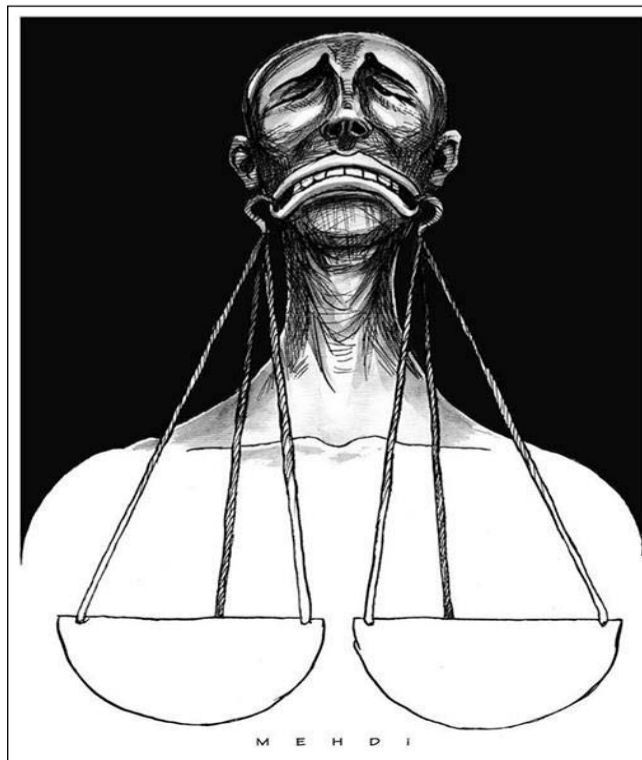
Volt cseh államfő: az EP választás fölösleges

Václav Klaus, korábbi cseh államfő szerint fölöslegesek az EP-választások, mert az alacsony részvételi arány miatt nem adnak valós demokratikus legitimitást az Európai Parlamentnek. „Az alacsony választási részvétel annak bizonyítéka, hogy egyre több ember tudatosítja, miszerint egy központból irányítani Európát tévedés” - mondta Klaus a sajtónak nyilatkozva, miután leadta a szavazatát. Csehországban pénteken délután kezdődött az EP-választás, és az első napon a választóknak csak alig több mint 9%-a adta le szavazatát.

Klaus elmondása szerint a kommunizmus bukása után eltelt 25 évben most először nehezen szánta rá magát, hogy leadja a szavazatát, a pártok programját pedig el se olvasta. A volt államfő emellett bejelentette, hogy nem ismeri el az Európai Parlamentet.

A jelenlegi cseh államfő, Milos Zeman is nyilatkozott a szavazat leadását követően; szerinte az emberek nem veszik komolyan az Európai Parlamentet, ami amiatt hiba, mert a tagállamok törvényeinek nagy része Brüsszelben születik. Az államfő elmondta, hogy az elfogadott

törvények több mint 80%-át eredetileg Brüsszelben dolgozzák ki, a tagállam politikusai csak előterjesztik a Brüsszelben írt és lefordított törvényjavaslatot. Zeman szerint a politikusok felelőssége, hogy a helyzetről tájékoztassák a választókat, ami a legtöbb országban nem történik meg.

Az államfő nyilatkozata gyakorlatilag beismerése annak, hogy az Európai Unió nemzetek feletti diktatúráként működik, ami csak a színjáték kedvéért tart választásokat. A politikusok nem értesítik a választókat erről, mert saját hatalmukat féltik, amit azonnal elvesztenének, ha az emberek tudomást szereznének arról, hogy a tagállamoknak nincs önálló politikája, csak színjáték van. Mivel emiatt az érdeklődés ropant alacsony, az Európai Parlamentnek nincs demokratikus legitimitása - amire egyébként nincs is szüksége, mert ha magasabb is lenne a részvételi arány, akkor sem változna a helyzet, hogy az EP-be juttatott politikusok nagy része nem a tagállamokat képviseli, hanem Brüsszel funkcionáriusaként működik. Hazánk vonatkozásában ennek mutató példája a „Széll Kálmán program”, ami eredetileg angol nyelven jelent meg, és a Fidesz csak több hetes késéssel, rövidített változatot tett közzé magyar nyelven, mielőtt a teljes szöveget lefordították.

Az Európai Parlamentbe jutásnak egyetlen célja lehet csak; hogy Brüsszel lehetőleg minél kevesebb kárt okozzon az országnak, mielőtt előáll egy olyan politikai helyzet, hogy az Európai Uniótól függetlennedni tudunk. Homokszemként kell működni a brüsszeli gépezetben, mert ez a gépezet a nemzetállamok és nemzetek felőrlésének céljából épült.